Lietas arhīva Nr. CA-0098-18/4
ECLI:LV:KUAT:2018:0227.C19034913.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā 2018.gada 27.februārī

Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja A.KLAIŠE
un tiesneses L.KRAULE un L.VĒBERE
ar sekretāri E.ANSULI
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA /Nosaukums B/ prasībā pret /pers. E/ par zaudējumu piedziņu un /pers. E/ izslēgšanu no SIA /Nosaukums B/ dalībniekiem sakarā ar SIA /Nosaukums B/ apelācijas sūdzību par Kuldīgas rajona tiesas 2015.gada 27.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1.] 2013.gada 2.maijā SIA /Nosaukums B/ (turpmāk - prasītāja) cēlusi tiesā prasību, vēlāk to papildinot, pret /pers. E/ (turpmāk - atbildētājs) par zaudējumu piedziņu un atbildētāja izslēgšanu no SIA /Nosaukums B/ dalībniekiem. Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētāja:
1) zaudējumus 23 649,70 EUR, kas nodarīti atbildētājam kā valdes loceklim veicot nelikumīgas darbības ar prasītājas mantu:
- 6067,43 EUR - par vilcēja MAN 19.403 atsavināšanu zem tirgus vērtības;
- 1409,54 EUR - vilcēja MAN 19.403 remontizmaksas pēc tā atsavināšanas SIA /Nosaukums A/";
- 2172,73 EUR - prasītājas nesaņemtā atlīdzība par transporta pakalpojumiem (pēc izrakstītajiem rēķiniem);
- 14 000 EUR - zaudējumi sakarā ar nesaņemto samaksu par puspiekabi;
2) zaudējumu 28 475,93 EUR atlīdzību SIA /Nosaukums A/ 2012.gada gūtās peļņas apmērā;
3) tiesāšanās izdevumus - samaksāto valsts nodevu 545,65 EUR, ar lietas vešanu saistītos izdevumus 1365 EUR un 40 EUR izdevumus par rakstveida pierādījumu iegūšanu.
Vienlaikus lūdz prasību nodrošināt.
Prasība pamatota uz Komerclikuma 169., 171., 172., 195.pantu, Civillikuma 1., 1770., 1773., 1779., 2289., 2304.-2305.pantu.
[2.] Ar Kuldīgas rajona tiesas 2013.gada 27.maija lēmumu prasība nodrošināta, atbildētājam piederošā nekustamā īpašuma /adrese/, zemesgrāmatā ierakstot atzīmi par aizliegumu atsavināt un apgrūtināt ar lietu tiesībām minēto īpašumu.
[3.] Ar Kuldīgas rajona tiesas 2015.gada 27.maija spriedumu prasība apmierināta daļēji.
Atbildētājs izslēgts no SIA /Nosaukums B/" dalībniekiem un atbildētājam piederošās 380 pamatkapitāla daļas ar kopējo nominālvērtību Ls 38 000 jeb 54069,13 EUR nodotas SIA /Nosaukums B/".
No atbildētāja par labu prasītājai piedzīti zaudējumi 10 582,27 EUR, samaksātā valsts nodeva 524,44 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR, nosakot prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos 6% no pamatparāda summas.
Prasība noraidīta daļā par zaudējumu 41 543,36 EUR, par ar lietas vešanu saistīto izdevumu par advokāta palīdzību 1635 EUR un tiesāšanās izdevumu 40 EUR piedziņu no atbildētāja par labu prasītājai.
No prasītājas atbildētāja labā piedzīti ar lietas vešanu saistītie izdevumi par advokāta palīdzību 557,90 EUR.
No atbildētāja par labu valstij piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 10,81 EUR.
Spriedums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.
[3.1.] Tiesa secinājusi, ka starp pusēm ir strīds par to, vai atbildētājs pārdeva prasītājai piederošo automašīnu zem tās tirgus cenas un tādā veidā prasītājai radīja 6067,43 EUR zaudējumus. Prasītāja minēto zaudējumu esamību nav pierādījusi, jo vienīgais pierādījums- eksperta atzinums nav tiesiski pamatots. Prasītājas pieaicinātais eksperts bija tiesīgs veikt ekspertīzes tikai lietās, kuras saistītas ar OCTA zaudējumu apmēra noteikšanu, bet citi pierādījumi netika iesniegti.
[3.2.] Tiesa atsaucoties uz Civillikuma 1779.pantu, atzinusi, ka saskaņā ar pavadzīmēm-rēķiniem tajos minētās rezerves daļas un pakalpojumus izmantojis atbildētājs un šāda rīcība - apmaksāt izdevumus no prasītājas līdzekļiem, ir atzīstama par prettiesisku, tādējādi atbildētāja vaina un zaudējumu 1409,54 EUR esamība ir tiešā cēloņsakarībā ar atbildētāja prettiesiskajām darbībām. Tiesa kritiski vērtējusi atbildētāja iebildumus, jo nav pierādīts apgalvojums, ka rezerves daļas un pakalpojumi par minēto summu izmantoti prasītājas automašīnu remontam, jo tieši atbildētājam kā prasītājas valdes loceklim jāpierāda, ka viņš ar savu darbību nav nodarījis zaudējumus. Savukārt prasītājam jāpierāda tikai zaudējumu apmērs.
[3.3.] Tiesa, izvērtējusi Ceļu satiksmes drošības direkcijas (CSDD) informāciju par prasītājai piederošo autotransportu, transporta pavadzīmēm, grāmatvedības izziņu, izdruku no MAPON, atzinusi, ka ar prasītājai piederošo autotransportu tika veikti kravu pārvadājumi. Prasītāja aprēķinājusi zaudējumus par negūtajiem ieņēmumiem par kravu vešanu 2172,73 EUR un apgalvo, ka samaksu par pakalpojumiem nav saņēmusi.
Tiesa atsaukusies uz atziņām tiesību teorijā, ka samaksas nesaņemšana ir negatīvs fakts un negatīvu faktu pierādīt nevar. To, ka samaksa veikta bija jāpierāda atbildētājam, īpaši ņemot vērā apstākli, ka atbildētājs strīdus pakalpojuma saņemšanas laikā bija valdes loceklis ar tiesībām pārstāvēt sabiedrību atsevišķi.
[3.4.] Lietā nav strīda par to, ka prasītāja ir pārdevusi puspiekabi ROTHDEDAN par 14 000 EUR. Tiesa konstatējusi, ka atbildētājs daļu no pirkuma summas 7000 EUR ir nodevis prasītājas prokūristam, bet nav atdevis atlikušo daļu 7000 EUR. Minētā atbildētāja kā valdes locekļa rīcība ir prettiesiska un radījusi prasītājai zaudējumus.
[3.5.] Attiecībā par zaudējumu 28 475,93 EUR, kas atbilst SIA /Nosaukums A/ 2012.gada peļņai tiesa konstatējusi, atbildētājs ir pārkāpis Komerclikuma 171.pantā noteikto konkurences aizliegumu attiecībā uz sabiedrības valdes locekļiem. Arī ņemot vērā Civillikuma 1770.-1792.pantu,

atbildētājs, nodibinot savu uzņēmumu ar analoģisku saimniecisko darbību, nav rīkojies kā krietns un rūpīgs saimnieks.

Tiesa atzinusi, ka lietā nav strīda par SIA /Nosaukums A/ 2012.gada peļņu, ka tā ir 28 475,93 EUR.

Tiesa norādījusi, ka prasītāja ir izvēlējusies Komerclikuma 171.pantā otrajā daļā norādīto pirmo tiesību aizsardzības veidu- tiesības prasīt zaudējumu atlīdzību.

Vērtējot atbildētāja kā valdes locekļa atbildību zaudējumu nodarīšanā, tiesa atsaukusies uz Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2014.gada 15.janvāra spriedumu Nr.SKC-101/2014, kur norādīts, ka Komerclikuma 169.panta otrajā un trešajā daļā ir rakstīts par zaudējumiem, ko nodarījuši valdes locekļi. Senāts norādījis, ka tikai pēc tam, kad ir konstatēti zaudējumi, sāk darboties prezumpcija, ka tajos vainojami valdes locekļi. Atziņa, ka sabiedrībai vispirms jāpierāda zaudējumu esamība, kas to izraisījusi, un tikai pēc tam pierādīšanas nasta pāriet uz valdes locekli, izteikta arī juridiskajā literatūra (sk. Rudāns S. Valdes locekļa atbildība par sabiedrībai nodarītajiem zaudējumiem.// Jurista vārds, 2013.gada 15.janvāris, Nr.42). Līdz tam abām procesa pusēm ir jādod to rīcībā esošie materiāli, taču pierādīšanas pienākums saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, joprojām ir prasītājam.

Tiesa atzinusi, ka augšminētā atziņa piemērojama konkrētajā lietā un prasītāja nav pierādījusi zaudējumu 28 475,93 EUR izcelsmi un pamatotību, kā arī ar ekonomiskiem aprēķiniem un pārbaudāmiem pierādījumiem nav pierādīts, ka tieši atbildētāja prettiesiskās rīcības dēļ minētā naudas summa ir prasītājas negūtā peļņa. Nekonstatējot zaudējumu esību, tiesai nav pamata vērtēt atbildētāja cēloņsakarību starp atbildētāja rīcību un prasītājas zaudējumiem.

[3.6.] Tiesa konstatējusi, ka atbildētājs, pārkāpjot konkurences aizliegumu ir nodarījis prasītājai būtisku kaitējumu zaudējumu 10 582,27 EUR apmērā, savas intereses nostādījis augstāk par sabiedrības interesēm, nav bijis lojāls pret sabiedrību un nav rīkojies, kā krietns un rūpīgs saimnieks, lai pārstāvētu sabiedrības ekonomiskās intereses. Tādējādi prasība šajā daļā ir pamatota, un atbildētājs izslēdzams no sabiedrības un viņam piederošās 380 pamatkapitāla daļas ar kopējo nominālvērtību Ls 38 000 jeb 54069,13 EUR nododamas prasītājai.

[4.] Prasītāja iesniegusi apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu daļā, ar kuru noraidīta prasība par zaudējumu 6067,43 EUR un 28475,93 EUR, ar lietas vešanu saistīto izdevumu advokāta palīdzības samaksai 1365 EUR un tiesas izdevumu 40 EUR piedziņu no atbildētāja, un daļā, kurā no prasītājas atbildētāja labā piedzīti 557,90 EUR advokāta palīdzības apmaksai.

[4.1.] Apelatore norādījusi, ka tiesa nepamatoti visas prasījumu pozīcijas apzīmējusi kā "zaudējumi", jo tikai vilcēja atsavināšana zem tirgus vērtības radījusi prasītājai zaudējumus 6067,43 EUR. Savukārt, prasījums par 28 475,93 EUR piedziņu nav zaudējumu atlīdzības prasījums, bet gan SIA /Nosaukums A/ darījumu atzīšana par tādiem, kas noslēgti prasītājas vārdā un to rezultātā gūtā ienākuma nodošanu prasītājai.

[4.2.] Tiesa nav pievērsusi nepieciešamo vērību likumā noteiktajai OCTA ekspertu kompetencei. OCTA eksperta sertifikāts pieļauj arī transportlīdzekļa tirgus vērtības noteikšanu pirms ceļa satiksmes negadījuma, tātad OCTA eksperti ir tiesīgi noteikt transportlīdzekļa tirgus vērtību jebkurā iepriekšējā periodā. Apelatores ieskatā OCTA eksperta veiktās transportlīdzekļa tirgus vērtības noteikšanas apšaubīšana tikai uz tā pamata vien, ka šiem ekspertiem ir OCTA ekspertu sertifikāts, nav pamatota.

Ņemot vērā minēto tiesa arī nepamatoti noraidījusi tiesas izdevumu 40 EUR (par ekspertīzi) piedziņu.

[4.3.] Lemjot par izdevumiem advokāta palīdzības samaksai, tiesa tikai formāli un izolēti no lietas faktiskajiem apstākļiem vērtējusi prasītājas iesniegtos pierādījumus. Apelatores ieskatā internetbankas izdruka apliecina maksājuma veikšanu, tāpēc no atbildētāja prasītājas labā piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi 1365 EUR.

[5.] Atbildētājs par apelācijas sūdzību iesniedzis paskaidrojumus, norādot, ka sūdzība nav pamatota. Atbildētāja ieskatā pirmās instances tiesa pamatoti secinājusi, ka prasītāja nav pierādījusi samaksu par advokāta pakalpojumiem 1365 EUR un zaudējumu summu 28 475,93 EUR SIA /Nosaukums A/ peļņas apmērā, jo summa nav pierādīta ar ekonomiskiem aprēķiniem un pārbaudāmiem pierādījumiem. Bez tam prasītāja apelācijas sūdzībā lūdzot atzīt SIA /Nosaukums A/ noslēgtos darījumus par tādiem, kas noslēgti prasītājas vārdā, grozījusi prasības priekšmetu, kas apelācijas instancē nav pieļaujams.

[6.] Ar Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015.gada 3.novembra spriedumu prasība apmierināta, piedzenot no atbildētāja prasītājas labā zaudējumus 34 543,36 EUR, valsts nodevu 3060,69 EUR, ar lietas vešanu saistītos izdevumus par advokāta pakalpojumiem 2205 EUR. No atbildētāja par labu valstij piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 22,85 EUR.

Atbildētājs iesniedzis kasācijas sūdzību par minēto spriedumu, pārsūdzot to pilnā apmērā.

[7.] Ar Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2016.gada 1.marta lēmumu daļēji apmierināts prasītājas pieteikums par prasības nodrošināšanu, ierakstot zemesgrāmatā ķīlas tiesības atzīmi atbildētājam piederošajam īpašumam /adrese/, nosakot, ka abu prasības nodrošinājumu summa nedrīkst pārsniegt 45 125,63 EUR.

Ar Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2017.gada 15.maija lēmumu apmierināts prasītājas pieteikums par prasības nodrošināšanu, apķīlājot atbildētājam piederošās 7 kapitāldaļas jeb 70 % no kopējā pamatkapitāla SIA /Nosaukums A/, ierakstot komercreģistrā aizlieguma atzīmi.

[8.] Ar LR Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 28.decembra spriedumu Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015.gada 3.novembra spriedums atcelts daļā, ar kuru no atbildētāja prasītājas labā piedzīta zaudējumu atlīdzība 28 475,93 EUR, samaksātā valsts nodeva 3060 EUR un izdevumi advokāta palīdzības samaksai 2205 EUR.

[9.] Tiesas sēdē prasītājas pilnvarotā pārstāve zvērināta advokāte Ilze Gredzena apelācijas sūdzību uzturēja un lūdza prasību apmierināt, paskaidrojot, ka apelācijas sūdzībā kļūdaini norādīts, ka lūdz atzīt darījumus par tādiem, kas noslēgti prasītājas vārdā un to rezultātā gūtā ienākuma nodošanu prasītājai.

Tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Tomass Čekavičus prasību un apelācijas sūdzību neatzina, lūdza prasību noraidīt.

Motīvu daļa

[10.] Civillietu tiesas kolēģija, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus un iepazīstoties ar rakstveida pierādījumiem, uzskata, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un prasība par zaudējumu 28 475,93 EUR piedziņu noraidāma.

[11.] Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, un uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi, un pirmās instances tiesas spriedumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams. Līdz ar to, tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajai argumentācijai un atkārtoti tos pašus apsvērumus nenorāda.

[12.] Tiesas kolēģija ņem vērā Civilprocesa likuma 426.panta pirmajā daļā noteikto, ka apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās.

Civilprocesa likuma 426.panta otrā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa izskata tikai tos prasījumus, kas izskatīti pirmās instances tiesā.

Prasības priekšmeta vai pamata grozīšana nav pieļaujama.

Lietas izskatīšanas robežas apelācijas instances tiesā nosaka prasības pieteikums, pirmās instances tiesas spriedums un apelācijas sūdzība. Tas nozīmē, ka apelācijas instances tiesa skata pēc būtības prasītāja prasību, kas celta pirmajā instancē, vai nu pilnā apjomā vai kādā tās daļā, atkarībā no apelācijas sūdzībā norādītā *(sk. Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2010.gada 22.decembra sprieduma lietā Nr. SKC-966/2010 (C33239009) 9.1.punktu, Augstākās tiesas Senāta gada 5.septembra sprieduma lietā Nr.SKC-1057/2012 (C28348410) 10.punktu, Augstākās tiesas 2017.gada 21.junija sprieduma lietā Nr. SKC-191/2017 (C13041111) 13.1.punktu, Augstākās tiesas 2017.gada 5.jūlija sprieduma lietā Nr.SKC-245/2017 (C28317513) 9.2.1.punktu).*

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja cēlusi prasību par zaudējumu 28 475,93 EUR atlīdzības piedziņu SIA /Nosaukums A/ 2012.gadā gūtās peļņas apmērā (lietas 1.sējuma 67.-77.lapa, 2.sējuma 56.lapa).

Lietā nav strīda, ka atbildētājs ir pieļāvis konkurences aizlieguma pārkāpumu un prasītājai atbilstoši Komerclikuma 171.panta otrajai daļai ir tiesības prasīt zaudējumu atlīdzību vai attiecīgo darījumu atzīšanu par tādiem, kas noslēgti sabiedrības vārdā, un gūtā ienākuma vai prasījuma tiesību nodošanu sabiedrībai. Konkrētajā lietā prasītāja izmantojusi tiesības prasīt zaudējumu atlīdzību, kas redzams gan no prasības pieteikuma, gan no prasības summas precizējumiem. Ari apelācijas instances tiesas sēdē prasītājas pārstāvē paskaidroja, ka apelācijas sūdzībā kļūdaini norādīts, ka lūgts atzīt darījumus par tādiem, kas noslēgti prasītājas vārdā un to rezultātā gūtā ienākuma nodošanu prasītājai.

Prasība pamatota uz Komerclikuma 171.panta otro daļu, Civillikuma 1770.-1773., 1779.pantu. Attiecīgi, kā jau minēts iepriekš, pirmās instances tiesa celtās prasības robežās vispusīgi un pareizi novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, pamatoti atzīstot, ka prasītāja nav pierādījusi šo zaudējumu esamību ar ekonomiskiem aprēķiniem un pārbaudāmiem pierādījumiem.

Pārsūdzot pirmās instances tiesas spriedumu, prasītāja apelācijas sūdzībā norādījusi, ka "precizē savu prasījumu un lūdz tiesu visus darījumus sabiedrības pamatdarbības jomā, ko 2012.gadā noslēgusi SIA /Nosaukums A/, atzīt par tādiem, kas noslēgti prasītājas vārdā un prasa SIA /Nosaukums A/ 2012.gadā gūtā ienākuma (peļņas) 28 475,93 EUR apmērā nodošanu prasītājai" (lietas 2.sējuma 98.lapa).

Tiesas kolēģija secina, ka tādējādi prasītāja apelācijas sūdzībā grozījusi prasības pamatu un lūgusi izskatīt prasījumu, kas pirmās instances tiesā nebija prasības priekšmets un nav ticis izskatīts, bet šāda prasījuma izskatīšana apelācijas instances tiesā nav pieļaujama.

Apelācijas instances tiesas sēdē prasītājas pārstāve paskaidroja, ka prasības grozījums norādīts kļūdaini, taču tas nemaina ne lietas būtību ne apstākļus, jo tiesas kolēģija norādījusi, ka pievienojas pirmās instances argumentiem un atzīst, ka prasība spriedumā pārsūdzētajā daļā par zaudējumu 28 475,93 EUR piedziņu noraidāma.

[13.] Ar Augstākās tiesas 2017.gada 28.decembra spriedumu atcelts Kurzemes apgabaltiesas 2015.gada 3.novembra spriedums arī daļā par valsts nodevas 3060 EUR piedziņu no atbildētāja par labu prasītājai, tādēļ piedzenama valsts nodeva par ar Kurzemes apgabaltiesas spriedumu piedzītajiem 6067,43 EUR. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu no atbildētāja par labu prasītajai piedzenama valsts nodeva 477,44 EUR.

Ar Augstākās tiesas 2017.gada 28.decembra spriedumu atcelts Kurzemes apgabaltiesas 2015.gada 3.novembra spriedums arī daļā par izdevumu 2205 EUR piedziņu par advokāta pakalpojumiem no atbildētāja par labu prasītājai. Tādējādi tiesas kolēģijai jālemj jautājums par šo izdevumu piedziņu gan pirmās instances tiesā, gan apelācijas instances tiesā, kad lieta tika izskatīta pirmo reizi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta otro daļu ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji.

Prasība pirmajā instancē apmierināta par kopējo summu 64 651,40 EUR un pirmajā reizē apelācijas instancē par 6067,43 EUR, t.i. kopā par 70 718,83 EUR, tādēļ tiesas kolēģijas ieskatā un saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.pantu no atbildētāja par labu prasītājai kopā piedzenami izdevumi par advokāta pakalpojumiem 2205 EUR.

Rezolutīvā daļa

[12.] Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 430., 432. un 434.pantu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

Noraidīt SIA /Nosaukums B/ prasību pret /pers. E/ par zaudējumu 28 475,93 EUR piedziņu.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu SIA /Nosaukums B/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, nomaksāto valsts nodevu 477,44 EUR (četri simti septiņdesmit septiņi *euro* un 44 centi) un izdevumus par advokāta sniegtajiem pakalpojumiem 2205 EUR (divi tūkstoši divi simti pieci *euro*).

Noteikt /pers. E/, sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu termiņu desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanas dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Kurzemes apgabaltiesā.

Priekšsēdētāja A.KLAIŠE

Tiesnese L.VĒBERE

Tiesnese L.KRAULE